

نقش تراکم زهکشی و اختلاف ارتفاع بر وقوع

لغزشهای دره‌ای در کوهستانهای نیمه خشک

دامنه‌های شمال غربی سبلان

مریم بیاتی خطیبی*

استادیار گروه پژوهشی جغرافیا، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

پذیرش: ۸۲/۱۲/۲۲

دریافت: ۸۲/۸/۲۷

چکیده

کوهستانهای نیمه خشک، به لحاظ حاکم بودن شرایط اقلیمی خاص و ویژگیهای هیدرولوژیکی و توپوگرافی، از مستعدترین مناطق برای وقوع لغزشها، بویژه لغزشهای دره‌ای محسوب می‌شوند. در این مناطق، تشکیل آبراه‌های عمیق و تغییر آرایش جریان آنها در طول آنها، از عوامل تحریک کننده اصلی مواد دیواره دره‌ها، به وقوع لغزش به شمار می‌آیند. در طول آبراه‌های عمیق منطقه مطالعه شده، به‌عنوان یک منطقه کوهستانی نیمه خشک، لغزشهای متعددی به وقوع پیوسته است. با توجه به نقش این لغزشها در تغییر و ویژگیهای هیدرولوژیکی دره‌ها و همچنین تغییر در میزان بار رسوبی رودخانه‌ها و تهدید مسکن روستایی، نقش عوامل مختلف در وقوع آنها، از جمله تراکم زهکشی، اختلاف ارتفاع و ویژگیهای سازندهای سطحی، با استفاده از نقشه‌های زمین شناسی، توپوگرافی، عکسهای هوایی و نمونه برداریها و بازدیدهای میدانی، بررسی و تحلیل شده‌اند. نتایج این تحلیلها نشان می‌دهد که میزان گسیختگیها و لغزشهای دره‌ای، تابع میزان تراکم زهکشی، بویژه تراکم آبراه‌های عمیق، تابع تغییرات نسبتهای Ds/Dd و همچنین تابع تغییرات R می‌باشد شایان ذکر است که تا ارتفاع معینی از ناهمواری منطقه که متشکل از سازندهای سست و منفصل می‌باشد، هرچه بر میزان اختلاف ارتفاع افزوده می‌شود، احتمال وقوع لغزشهای دره‌ای نیز افزایش پیدا می‌کند.

کلید واژه‌ها: ژئومورفولوژی کاربردی، لغزش، کوهستانهای نیمه خشک، ناپایداری شیبها، تراکم زهکشی، کوه سبلان.

۱- مقدمه

بررسی علل و مکان وقوع لغزشها در مناطق کوهستانی، بویژه در دره‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. خاکهای قابل کشت و زرع (هرچند کم ضخامت)، مراتع سرسبز و در مواردی، سکونتگاههای روستایی روی سطوح دشتهای سیلابی و یا به دلیل دسترسی آسان به آب، در سطوح شیبدار مشرف به دره‌های عمیق واقع شده‌اند. بی‌ثباتی دیواره دره‌ها و وقوع لغزشهای دره‌ای در محدوده زیست انسانها، علاوه بر وارد کردن خسارات مستقیم جانی و مالی می‌توانند موجب به هدر رفتن مقدارمتناهی از خاکهای سطوح شیبدار-که بستری را برای کشت و زرع فراهم می‌سازند- شوند و با مسدود کردن بخشی از دره‌ها و تغییر مسیرآبهای جاری و تماس آنها با دیواره دره‌ها، در طی زمان موجب برش پای دیواره‌ها و تحریک بیشتر آنها به وقوع لغزشها شوند. به این ترتیب با افزایش تعداد وقوع آنها، بار رسوبی آبهای جاری در مناطق کوهستانی که اغلب محل احداث سدهای بزرگ نیز می‌باشد، افزایش پیدا می‌کند [۱، ص ۲۲]. به لحاظ اینکه لغزشهای بزرگ در مناطق کوهستانی، به طور عمده در دره‌های عمیق و به وسیله آبهای جاری نیمه دائمی رخ می‌دهند و با وقوع آنها، تغییرات عمده‌ای در بالا دست و پایین دست دره‌ها پدیدمی‌آید، بررسی علل، نحوه و مکان وقوع لغزشهای بزرگ، در رابطه با نحوه پراکندگی آبراهه‌های عمیق و سطحی و تراکم هریک از آنها در واحد سطح می‌تواند نتایج مهمی را در رابطه با شناسایی نواحی مستعد به لغزش ارائه دهد.

در دهه‌های اخیر به لحاظ افزایش وقوع حرکات توده‌ای در محدوده زیست انسانها- که انسان هم به نحوی در وقوع آنها سهیم است و هم از آثار وقوع چنین پدیده‌هایی متأثر می‌شود- میزان تحقیقات به وسیله متخصصان مختلف در مورد علل وقوع آنها افزایش یافته است و هرکدام از محققان از جنبه‌های مختلف، پدیده‌های مذکور را مطالعه کرده‌اند [۲، ص ۱۹۱؛ ۳، ص ۱۴؛ ۴، ص ۹] و با توجه به ویژگی لغزشهای مطالعه شده و عوامل دخیل در وقوع آنها، لغزشها را طبقه‌بندی و یک و یا چند عامل را به عنوان عامل و یا عوامل تحریک کننده پدیده‌های مذکور، معرفی کرده‌اند [۵، ص ۹۶؛ ۶، ص ۱۴؛ ۷، ص ۳۰؛ ۸، ص ۱۶؛ ۹، ص ۱۲]. در هر محدوده‌ای با توجه به ویژگیهای محلی، عامل و یا عوامل متعددی در وقوع و یا زمینه‌سازی وقوع آنها دخیل می‌باشند. اما در مناطق کوهستانی، با توجه به پراکندگی لغزشها درکناره آبراهه‌ها، به نظر می‌رسد که آبهای تمرکز یافته و جاری در آبراهه‌های رده‌های مختلف، بویژه در دره‌های عمیق از عوامل اصلی تحریک کننده شیبها به وقوع انواع لغزشها می‌باشند.

تراکم زهکشی، یعنی طول کلی آبراهه‌ها در هر واحد سطح، نشان‌دهنده میزان برش سازندهای سطحی به وسیله آبهای جاری و به‌طور غیرمستقیم، حاکی از ایجاد اختلاف ارتفاع بین دو سطح می‌باشد که افزایش در هر دو عامل، یعنی میزان تراکم آبراهه‌ها و هم‌بالا بودن اختلاف ارتفاع، در صورت وجود بستر لیتولوژیکی مساعد می‌تواند احتمال وقوع لغزشهای دره‌ای را افزایش دهند. مطالعات نشان می‌دهد که تراکم زهکشی، نسبت ناهمواریها و یا اختلاف ارتفاع در نواحی کوهستانی با یکدیگر و با لغزشها رابطه دارند [۱۰، ص ۵۹]. اما نحوه این رابطه در کشورهای مختلف، متفاوت است [۱۱، ص ۶۵؛ ۱۲، ص ۵۵؛ ۱۳، ص ۷۹]. به‌عنوان مثال، این رابطه در مناطق کوهستانی آمریکا مثبت و در کوهستانهای ژاپن منفی است [۱۴، ص ۵۰]. به عقیده محققان ژاپنی، علت منفی بودن این رابطه در بخشهای کوهستانی این کشور، به کاهش شیب دره‌ها، در اثر وقوع گسیختگیهای مکرر مربوط می‌شود [۱۵، ص ۴۹]. تالینگ و سافت^۱ در طی مطالعاتی که در این زمینه انجام دادند، متوجه شدند که رابطه تراکم زهکشی با شیب دیواره دره‌ها، در جایی که فرسایش ناشی از آبهای تمرکز یافته در منطقه قالب است، مثبت می‌باشد [۱۶، ص ۸۸]. اما اگر لغزشهای کم عمق و سطحی در دره‌های مورد نظر به‌طور مکرر اتفاق افتد، این رابطه منفی خواهد شد. هاوارد^۲ نیز نشان داد که رابطه تراکم زهکشی و شیب دره‌ها در دره‌هایی که آبهای جاری بستر خود را به‌طور سریعی فرسایش می‌دهند، منفی است و در چنین دره‌هایی معمولاً لغزش رخ نمی‌دهد [۱۷، ص ۱۴؛ ۱۸، ص ۵۴۵]. اما اگر چنین فرسایشی به‌طور کند صورت گیرد، رابطه مذکور مثبت خواهد بود. در این شرایط در چنین دره‌هایی جابجایی آبهای جاری به یکی از کناره دره‌ها سریعتر و در نتیجه میزان تحریک مواد دیواره‌ها به وقوع لغزش افزایش خواهد یافت [۱۹، ص ۱۲۷]. به‌طور کلی می‌توان گفت که نتایج مطالعات صورت گرفته در این زمینه حاکی از وجود رابطه بین تراکم زهکشی و نوع آبراهه‌ها با وقوع لغزشهای دره‌ای در مناطق کوهستانی است. در واقع در این مناطق، وجود انرژی زیاد ناشی از وجود اختلاف سطوح و حضور آبهای تمرکز یافته با توان بالا، زمینه بسیار مساعدی را برای وقوع چنین پدیده‌هایی فراهم می‌سازند.

با توجه به پراکنندگی انواع لغزشها در بخشهای مختلف منطقه، بویژه در کناره دره‌ها و آبراهه‌ها به نظر می‌رسد که دره‌های واقع در دامنه‌های شمال غربی سیلان، از مستعدترین مناطق برای انواع حرکات توده‌ای، بویژه لغزشها می‌باشند. مطالعات در منطقه نشان می‌دهد که در حدود ۹۰ درصد از لغزشهای منطقه مورد نظر، در کنار دره‌های عمیق به وقوع پیوسته‌اند. بعضی از آنها به هنگام وقوع با خسارات زیادی نیز همراه بوده‌اند. به عنوان مثال،

1. Taling and Softer(1999)

2. Howard(1997)

لغزش بزرگی که در خرداد سال ۱۳۶۶ در بالاتر از روستای افیل (نزدیک مشکین شهر) رخ داد، از مهیبترین و از بزرگترین آنها محسوب می‌شود. در اثر وقوع لغزش مذکور، حجم زیادی از آبرفت‌های قدیمی وارد رودخانه‌های محلی شد و عده زیادی از اهالی روستا و همچنین تعداد زیادی از دام‌های محلی نیز، در زیر مواد حجیم فرو ریخته از دیواره دره مدفون شدند.

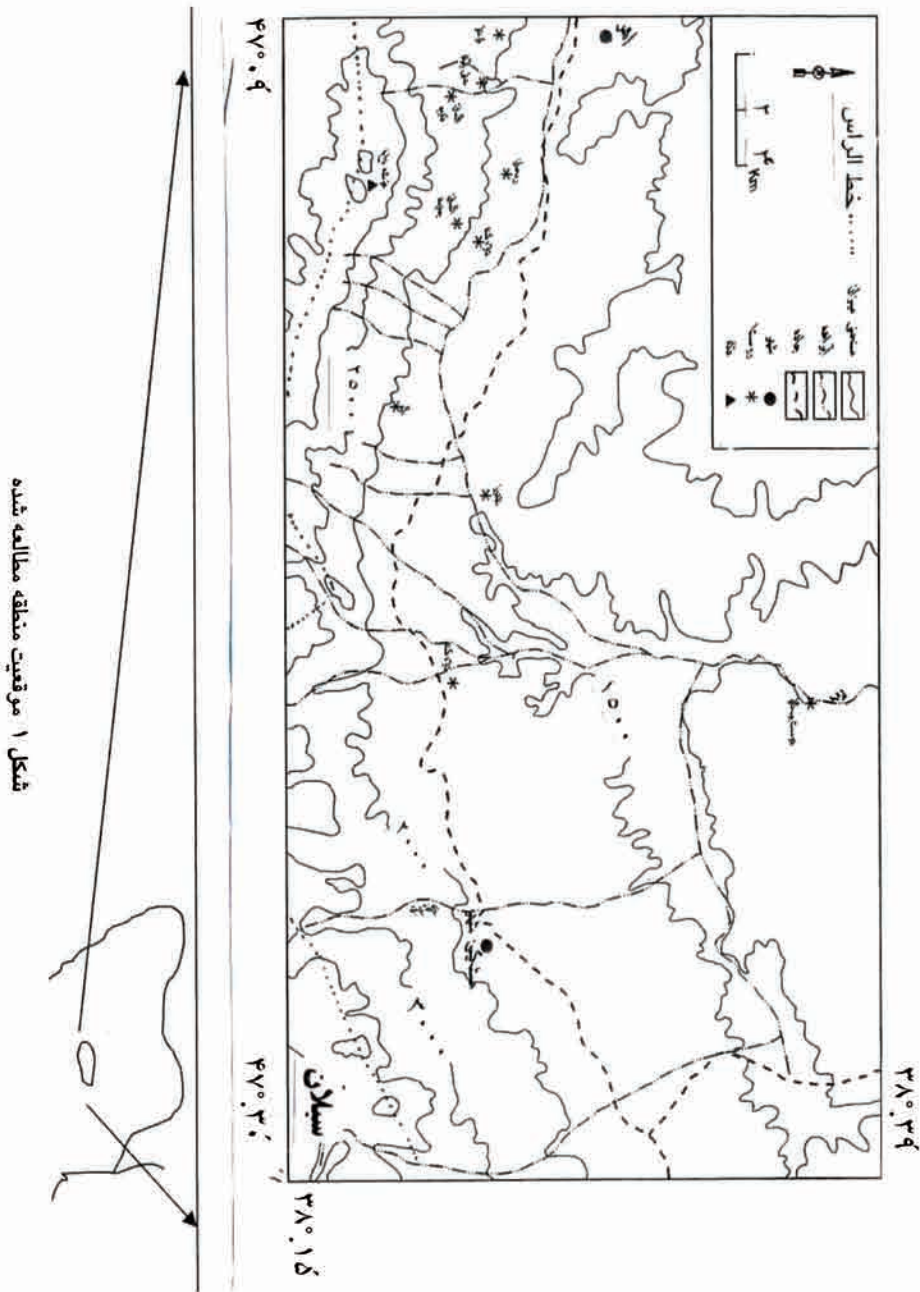
در منطقه مطالعه شده، با توجه به نقش وقوع لغزش‌های دره‌ای در ازدیاد بار رسوبی آب‌های جاری در دره‌ها، خالی کردن خاک‌های قابل کشت به داخل آنها و همچنین تهدید مستقیم و غیرمستقیم انسان‌های ساکن در جوار لغزشها، در طی یک تحقیق جامع رابطه این پدیده‌ها با تراکم زهکشی، بررسی شده است. در مقاله حاضر نتایج این تحقیقات ارائه می‌شود.

۲- ویژگی‌های طبیعی و موقعیت جغرافیای منطقه مطالعه شده

منطقه مطالعه شده در شمال غرب ایران و در محدوده جغرافیایی $۱۵^{\circ} ۳۸'$ تا $۳۰^{\circ} ۳۸'$ عرض شمالی و $۰^{\circ} ۴۷'$ تا $۳۸^{\circ} ۴۷'$ طول شرقی واقع شده است (شکل ۱). ویژگی‌های توپوگرافی و ژئومورفولوژی دامنه‌های شمالی و شمال غربی کوهستان سبلان (به عنوان دومین کوهستان مرتفع کشور با ارتفاع ۴۸۸۸ متر)، به لحاظ پیچیدگی در ساختار زمین‌شناسی، وقوع فعالیت‌های تکتونیکی (در گذشته و حال)، پشت سر گذاشتن دوره‌های مختلف اقلیمی و به تبع آن حاکم بودن سیستم‌های فرسایشی مختلف، بسیار متنوع است.

واحدهای مختلف سنگ‌شناسی سبلان کلاً منشأ آتشفشانی دارند. محدوده گسترش سنگ‌های تراکی آندزیت، آندزیت، داسیت و مواد آتشفشانی دیگر، نظیر لاهاروتوف در منطقه بسیار زیاد است. گستره سنگ‌های نفوذی منطقه که به‌طور عمده گرانیتها می‌باشند، در مقایسه با سایر سنگ‌ها کم‌تراست. در دشت مشکین شهر، واحدهای سنگ‌شناسی کلاً رسوبی بوده و شامل رسوبات زیر دریایی (رس، ماسه، سیلت و کنگلومرا)، مواد آذر آواری (توف، خاکستر و لاهار) و آبرفتها می‌باشند.

قدیمی‌ترین واحدهای آذرین منطقه، مربوط به دوران دوم (کرتاسه) است که در نزدیکی اهر و طاق‌دیس قوشه‌داغ رخنمون نموده‌اند و از ضخامت قابل ملاحظه‌ای نیز برخوردارند. در واحدهای مذکور، آندزیتها بیشتر از سایر سنگ‌ها مشاهده می‌شوند. سنگ‌های آذرین دوران سوم، خصوصاً پالئوسن، بیشترین گسترش را در منطقه یافته‌اند. آندزیت‌های دوران سوم (ائوسن) در کنار گرانیت‌های اولیگوسن، به‌طور وسیعی در بخش‌های میانی منطقه رخنمون نموده‌اند.

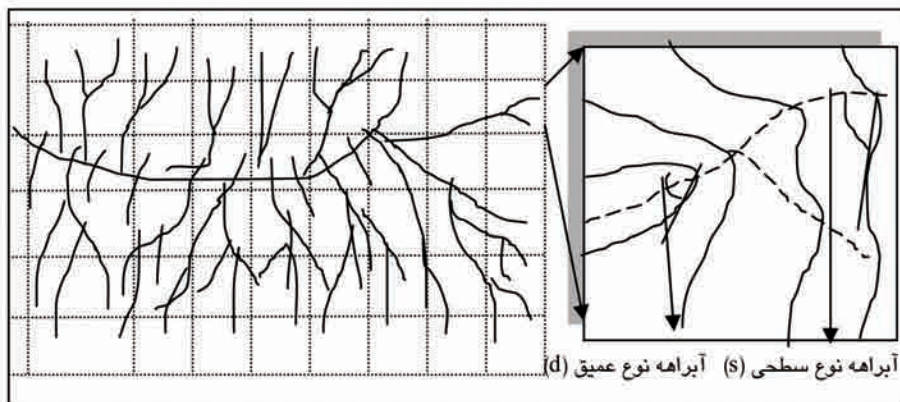
شکل ۱ - موقعیت منطقه مطالعه شده

تعیین وضعیت اقلیمی دامنه‌های شمال غربی کوه سبلان، به دلیل عدم وجود ایستگاههای هواشناسی بویژه در ارتفاعات، به‌طور قطع مشکل است. در منطقه مطالعه شده فقط به اختلاف دما بین ایستگاههای مشیران و مشکین شهر که در دامنه شمالی قرار گرفته شده، اکتفا شد و پس از مقایسه تغییرات دما در بین ایستگاههای موجود، گرادیان دما حدود ۰/۴۸ درجه به ازای هر ۱۰۰ متر اختلاف ارتفاع محاسبه شد. گرادیان دما در ایستگاههای مشیران و مشکین شهر در زمستان، ۰/۳۹، بهار ۰/۵۸، تابستان ۰/۶۲ و در پاییز ۰/۴۸ می‌باشد. با مقایسه ارتفاع ایستگاههای موجود در دامنه شمالی، یعنی در مشیران (با ارتفاع ۶۵۳ متر)، مشکین شهر (با ارتفاع ۱۵۶۸ متر) و موئیل (با ارتفاع ۲۳۰۰ متر) میزان متوسط بارندگی بترتیب برابر ۲۱۳ و ۳۷۷ و ۴۱۰ میلیمتری باشد. افزایش نزولات آسمانی به ازای افزایش هر ۱۰۰ متر، ۱۳ میلیمتر محاسبه و با بررسی آمار بارش ایستگاه موئیل نیز، ضریب برفی ارتفاعات، ۰/۴۳ تعیین شد. آبهای دامنه‌های شمال غربی سبلان به وسیله مشکین چای، واهر چای و شاخابهای متعدد آنها زهکشی می‌شوند که در نهایت هر دو پس از پیوستن به یکدیگر رودخانه قره سو را تشکیل می‌دهند.

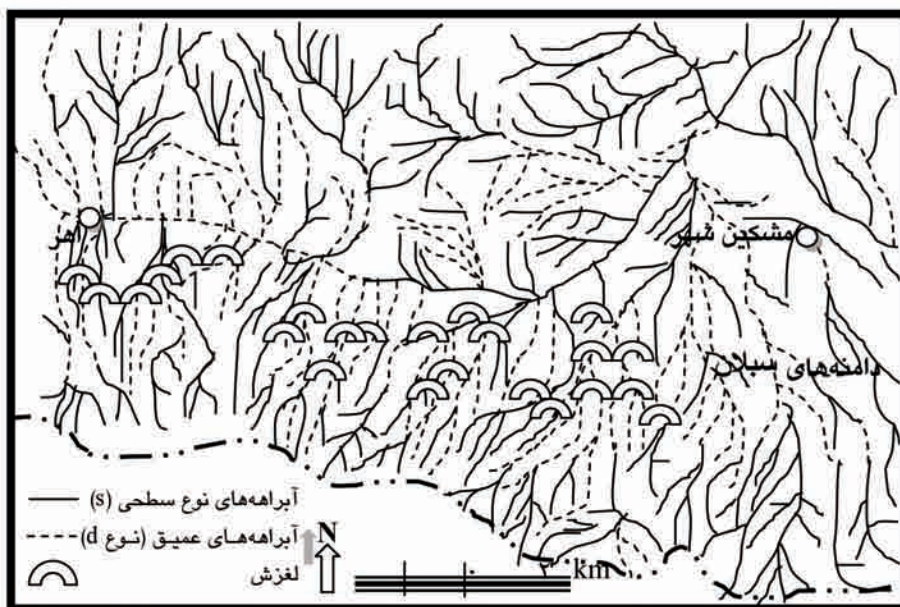
۳- مواد و روشها

از آنجایی که در مناطق کوهستانی آبراهه‌های عمیق از بخشهای مستعد به وقوع لغزشها محسوب می‌شوند، بنابراین تفکیک آبراهه‌های عمیق و سطحی در واقع تفکیک مناطق بی‌ثبات و بالقوه بی‌ثبات از مناطق نسبتاً باثبات خواهد بود. به همین دلیل، در این تحقیق نیز به منظور بررسی علل ناپایداری دیواره دره‌ها و با هدف ممیزی بخشهای بالقوه مستعد به لغزش، ابتدا سعی شده‌است تا آبراهه‌های عمیق و سطحی از هم تفکیک شوند. برای تفکیک آبراهه‌های سطحی و عمیق، ابتدا با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی (به مقیاس ۱:۵۰۰۰۰ و ۱:۲۵۰۰۰) و انطباق آن با عکسهای هوایی (به مقیاس ۱:۵۰۰۰۰ و ۱:۲۰۰۰۰) و بر اساس زاویه تقاطع خطوط آبراهه‌ها و منحنیهای میزان، آبراهه‌های نوع عمیق و کم عمق از هم تفکیک شدند. به این صورت آبراهه‌هایی که زاویه برخورد آنها با منحنی میزان کمتر از ۵۰ درجه بود، از نوع عمیق (یا نوع d) و آبراهه‌هایی که زاویه برخورد آنها با منحنی میزان بیش از ۵۰ درجه بود، به عنوان آبراهه‌های نوع سطحی (یا نوع s) تعیین شده‌اند (شکل ۲). سپس لغزشهای دره‌ای با توجه به پراکندگی آبراهه‌های عمیق و سطحی و در ارتباط قرار دادن نوع تراکم زهکشی با اختلاف ارتفاع (به عنوان یکی از مؤلفه‌های مهم دیگر در وقوع لغزشهای دره‌ای) بررسی شده‌اند. در مرحله بعدی، محل پراکندگی لغزشها با استناد به اطلاعات جمع‌آوری شده

زمینی و در مواردی با استفاده از عکسهای هوایی (اغلب لغزشهای نسبتاً قدیمی) شناسایی و روی نقشه مشخص شده است (شکل‌های ۲ و ۳).

شکل ۲ نحوه تفکیک آبراهه‌های سطحی و عمیق

شکل ۳ پراکنندگی آبراهه‌های عمیق و سطحی و همچنین لغزشها در دامنه‌های شمال غربی سبلان

برای محاسبه تراکم هر یک از آبراهه‌ها (نوع سطحی و عمیق) و همچنین میزان اختلاف ارتفاع در نقاطی که آبراهه‌های مذکور پراکنده شده‌اند، نقشه‌های توپوگرافی به ابعاد ۲ سانتیمتر در ۲ سانتیمتر (یک کیلومتر در سطح زمین) شبکه‌بندی و طول آبراهه‌های نوع d و s به تفکیک برای هر سلول (به‌طور جداگانه) اندازه‌گیری شد، سپس تراکم زهکشی روی انواع سازندها و لیتولوژی (D_{km/km^2}) برای هر دو نوع آبراهه، یعنی نوع عمیق (D_d) و نوع سطحی (D_s) در کل منطقه، به تفکیک محاسبه شد و از مجموع تراکم زهکشی نوع سطحی و عمیق، زهکشی کل به دست آمد ($D_t = D_d + D_s$). در این بررسی، از محاسبه تراکم زهکشی و اختلاف ارتفاع در سلولهایی که تعداد آنها از ۵ مورد کمتر بوده، صرف نظر شده است.

با انطباق لایه آبراهه‌های سطحی و عمیق روی لایه‌های مربوط به انواع سنگها و سازندهای سطحی، تراکم زهکشی روی سنگها و سازندهای مختلف نیز محاسبه شد تا مشخص شود که تراکم آبراهه‌های سطحی و عمیق روی کدام نوع سنگ و یا سازندهایی بیشتر است (جدولهای ۱-۶). برای مقایسه یکنواختی پراکندگی آبراهه‌های عمیق و سطحی، انحراف معیار در هر سلول محاسبه و در کنار اعداد مربوط به هر سلول درج شده است. با توجه به اهمیت ارتفاع در نحوه و سرعت جریان آبراهه‌ها و رابطه آنها با وقوع لغزشها، ارتفاع نسبی (H_r) برای هر سلول شبکه از فرمول زیر محاسبه شده است:

$$H_r = \frac{H - H_{min}}{H_{max} - H_{min}} \quad \text{رابطه ۱}$$

در رابطه بالا،

H میانگین ارتفاع در سلول ۲ در ۲ سانتیمتری؛

H_{min} حداقل ارتفاع؛

H_{max} حداکثر ارتفاع یک در زیر حوضه می‌باشد.

جدول ۱ تراکم زهکشی روی گرانیتهای دامنه‌های شمال غربی سبلان*

R	N	Dd(km/km ^۲)	Ds(km/km ^۲)	Dt(km/km ^۲)	Ds/Dd
۰-۵۰	۴	-	-	-	-
۵۰-۱۰۰	۱۷	(۰/۷۱۷)۱/۳۴	(۰/۲۷۴)۱۰/۰۷۸	(۰/۵۸۴)۲/۴۳۲	۰/۷۹۶
۱۰۰-۱۵۰	۱۰	(۰/۴۴۹)۱/۰۶۲۵	(۰/۵۶۸)۱/۱۲۵	(۰/۵۳۱)۲/۱۸۷	۱/۰۵۸
۱۵۰-۲۰۰	۲۹	(۰/۴۱۹)۱/۰۸۳	(۰/۴۹۲)۱/۱	(۰/۴۸)۲/۱۸۳	۱/۰۱۵
۲۰۰-۲۵۰	۱۵	(۰/۴۳۳)۰/۹۲۵	(۰/۵۹۲)۰/۹۴۲	(۰/۵۱۱)۱/۸۶۷	۱/۰۱۸
۲۵۰-۳۰۰	۱۰	(۰/۶۰۱)۰/۹۳۷	(۰/۶۹۴)۱/۰۸۷	(۰/۵۶۱۹)۲/۰۲۴	۱/۱۶
۳۰۰-۳۵۰	۹	(۰/۳۸۱)۰/۸۳۳	(۰/۲۵۳)۱	(۰/۳۸۱)۱/۸۳۳	۲/۲
۳۵۰-۴۰۰	۱۹	(۰/۶۳۲)۰/۸۹۴	(۰/۶۴۵)۱/۰۵۶	(۰/۶۷۳)۱/۹۵	۱/۱۸۱
۴۰۰-۴۵۰	۴	-	-	-	-

جدول ۲ تراکم زهکشی روی آبرفتهای قدیمی دامنه‌های شمال غربی سبلان

R	N	Dd(km/km ^۲)	Ds(km/km ^۲)	Dt(km/km ^۲)	Ds/Dd
۰-۵۰	۱۸۱	(۰/۵۸۳)۱/۰۲۷	(۰/۵۸۷)۱/۱۲۲	(۰/۵۸۴)۲/۱۴۹	۱/۰۹۲
۵۰-۱۰۰	۲۱۹	(۰/۵۵۲)۱/۱۳۰۵	(۰/۴۹۶)۱/۰۲۳	(۰/۵۷۴)۲/۱۵۳	۰/۹۰۴
۱۰۰-۱۵۰	۲۶	(۰/۴۷۶)۱/۰۱۵	(۰/۳۴۳)۰/۹۷۳	(۰/۳۸۴)۱/۹۸۵	۰/۹۶
۱۵۰-۲۰۰	۲۰	(۰/۴۴۹)۰/۹۶۸	(۰/۵۲۵)۰/۹۶۸	(۰/۵۰۵)۱/۹۳۶	۱
۲۰۰-۲۵۰	۹	(۰/۲۳۹)۰/۲۳۹	(۰/۲۸۸)۰/۸۳۳	(۰/۲۵)۱/۰۷۲	۲/۴۸
۲۵۰-۳۰۰	۴	-	-	-	-
۳۰۰-۳۵۰	۱	-	-	-	-
۳۵۰-۴۰۰	۲	-	-	-	-

* در جدولهای ۱-۶، اختلاف ارتفاع با R، تراکم آبراهه‌های نوع عمیق با Dd، تراکم آبراهه‌های نوع سطحی با Ds، تراکم کل با Dt، نسبت تراکم با Ds/Dd و تعداد آبراهه‌ها با N نشان داده شده‌است.

جدول ۳ تراکم زهکشی روی آبرفت‌های جدید دامنه‌های شمال‌غربی سبلان

R	N	Dd(km/km ^۲)	Ds(km/km ^۲)	Dt(km/km ^۲)	Ds/Dd
۰-۵۰	۶	(۰/۵۶۸)۱/۱	(۰/۲۱۳)۰/۷۸۱	(۰/۲۷۹)۱/۸۸۱	۰/۷۱
۵۰-۱۰۰	۲۳	(۰/۵۷۷)۰/۰۷۱	(۰/۳۲۷)۰/۷	(۰/۵۴۴)۱/۷۷۱	۰/۶۵۲
۱۰۰-۱۵۰	۷	(۰/۲۷۸)۰/۹۷۹	(۰/۱۲۵)۰/۸۷۵	(۰/۲۷۸)۱/۸۵۴	۰/۸۹۲
۱۵۰-۲۰۰	۴	-	-	-	-
۲۰۰-۲۵۰	۲	-	-	-	-

جدول ۴ تراکم زهکشی روی آندزیت‌های دامنه‌های شمال‌غربی سبلان

R	N	Dd(km/km ^۲)	Ds(km/km ^۲)	Dt(km/km ^۲)	Ds/Dd
۰-۵۰	۹	(۰/۵۱)۱/۱	(۰/۵۴۳)۱/۰۸۳	(۰/۵۴۳)۲/۱۸۳	۰/۹۵۶
۵۰-۱۰۰	۷۳	(۰/۵۴۷)۱/۲۰۳	(۰/۵۴۷)۱/۰۹۵	(۰/۵۷۶)۲/۲۹۸	۱/۹۱
۱۰۰-۱۵۰	۴۲	(۰/۸۶۲)۱/۳۷۵	(۰/۴۳۷)۰/۸۵۹	(۰/۸۳۳)۲/۲۳۴	۰/۶۲۴
۱۵۰-۲۰۰	۱۰۳	(۰/۵۳)۱/۰۵۸	(۰/۵۰۵)۰/۹۹۳	(۰/۵۶۱)۰/۰۵۱	۰/۹۲۸
۲۰۰-۲۵۰	۳۵	(۰/۳۹۹)۱/۲۲	(۰/۵۶۲)۱/۲۴۱	(۰/۵۶۵)۲/۲۶۱	۱/۰۱۷
۲۵۰-۳۰۰	۸۲	(۰/۳۴)۰/۷۷۵	(۰/۵۸۷)۱/۰۹۸	(۰/۵۹۲)۱/۸۷۳	۱/۴۱۶
۳۰۰-۳۵۰	۲۲	(۰/۳۵۹)۲/۹۱۱	(۰/۷)۱/۶۴	(۰/۶۵۴)۲/۹۳۱	۱/۲۷
۳۵۰-۴۰۰	۲۱	(۰/۶۱۵)۱/۱۶	(۰/۷۸۵)۱/۳۱۲	(۰/۷۴۴)۲/۴۷۲	۱/۱۳
۴۰۰-۴۵۰	۸	(۰/۳۱۴)۱/۱۶۶	(۰/۵۵۸)۱/۱۰۳	(۰/۳۱۴)۲/۱۹۷	۰/۸۸
۴۵۰-۵۰۰	۱۴	(۰/۷۶۳)۱/۱۶۶	-	(۰/۵۸)۱/۱۶۶	-
۵۰۰-۵۵۰	۶	(۰/۶۱۸)۱/۳۱۲	-	(۰/۴۷۳)۱/۳۱۲	-
۵۵۰-۶۰۰	۳	-	-	-	-
۶۰۰-۶۵۰	-	-	-	-	-
۶۵۰-۷۰۰	۳	-	-	-	-

جدول ۵ تراکم زهکشی روی کنگومراهای دامنه‌های شمال غربی سبلان

R	N	Dt(km/km ^۲)	Dt(km/km ^۲)	Dt(km/km ^۲)	Ds/Dd
۰-۵۰	۲۰	(۰/۶۰۴)۰/۹۳۷	(۰/۲۷۴)۰/۷۹۱	(۰/۶۵۹)۱/۷۲۸	۰/۸۴۴
۵۰-۱۰۰	۱۹	(۰/۴۶۸)۰/۸۴۸	(۰/۳۶۴)۰/۸۹۱	(۰/۴۱۶)۱/۶۶۵	۰/۹۶۲
۱۰۰-۱۵۰	۹	(۰/۳۹۸)۱/۰۲۵	(۰/۴)۰/۹۵۸	(۰/۴۳۶)۱/۹۸۳	۰/۹۲۴
۱۵۰-۲۰۰	۱۲	(۰/۷۱)۱/۲۲۹	(۰/۲۱۶)۰/۶۲۵	(۰/۵۲۶)۱/۸۵۴	۰/۵۰۸
۲۰۰-۲۵۰	-	-	-	-	-
۲۵۰-۳۰۰	۱	-	-	-	-

جدول ۶ تراکم زهکشی روی سازندها و سنگهای مختلف در دامنه‌های شمال غربی سبلان

لیتولوژی اختلاف ارتفاع	گرانیت	آندزیت	آبرفت‌های قدیمی	آبرفت‌های جوان	کنگومرا
۰-۵۰	۱/۳۵۴	۱/۱	۱/۰۲۷	۱/۱	۰/۹۳۷
۵۰-۱۰۰	۱/۰۶۲۵	۱/۲۰۳	۱/۱۳	۱/۰۷۱	۰/۸۴۸
۱۰۰-۱۵۰	۱/۰۸۳	۱/۳۷۵	۱/۰۱۲	۰/۹۷۹	۱/۰۲۵
۱۵۰-۲۰۰	۰/۹۲۵	۱/۰۵۸	۰/۹۶۸	-	۱/۲۲۹
۲۰۰-۲۵۰	۰/۹۳۷	۱/۲۲	۰/۲۳۹	-	-
۲۵۰-۳۰۰	۰/۸۳۳	۰/۷۷۵	-	-	-
۳۰۰-۳۵۰	۰/۸۹۴	۱/۲۹۱	-	-	-
۳۵۰-۴۰۰	-	۱/۱۶	-	-	-
۴۰۰-۴۵۰	-	۱/۱۶۶	-	-	-
۴۵۰-۵۰۰	-	۱/۱۶۶	-	-	-
۵۰۰-۵۵۰	-	۱/۳۱۲	-	-	-

برای بررسی ویژگیهای ذاتی سازندها (ویژگیهای پلاستیته)، بررسی نحوه و تغییر حالت آنها به هنگام دریافت رطوبت، نقش آنها در وقوع لغزشها و تمایز چنین نقشی از نقش تمرکز آبراهها در وقوع این پدیدهها، نمونه‌های آزمایشگاهی از مواد بعضی از لغزشها تهیه شد (جدول ۷).

جدول ۷ حد و شاخص پلاستیسیته نمونه‌های برداشت شده از دامنه‌های شمال غربی سبلان (در این جدول PL حدپلاستیسیته، LL حد روانی و PI شاخص پلاستیسیته)

شماره نمونه	کیفیت پلاستیسیته	PL(%)	LL(%)	PI(%)
۱	با پلاستیسیته متوسط	۲۴/۵	۴۵/۵	۲۱
۲	با پلاستیسیته متوسط	۲۱/۵	۳۷/۵	۱۶
۳	بدون پلاستیسیته	-	-	۱۲/۶
۴	با پلاستیسیته متوسط	۲۳	۳۷	۱۴
۵	با پلاستیسیته بالا	۲۶	۵۸	۳۲
۶	با پلاستیسیته متوسط	۲۲	۴۶	۲۴
۷	بدون پلاستیسیته	N.P*	۲۰	N.P*
۸	با پلاستیسیته پایین	۱۷	۳۰	۱۳
۹	با پلاستیسیته متوسط	۱۹	۳۷	۱۸
۱۰	بدون پلاستیسیته	N.P*	۲۳	N.P*

* Non Plasticity

۴- بحث

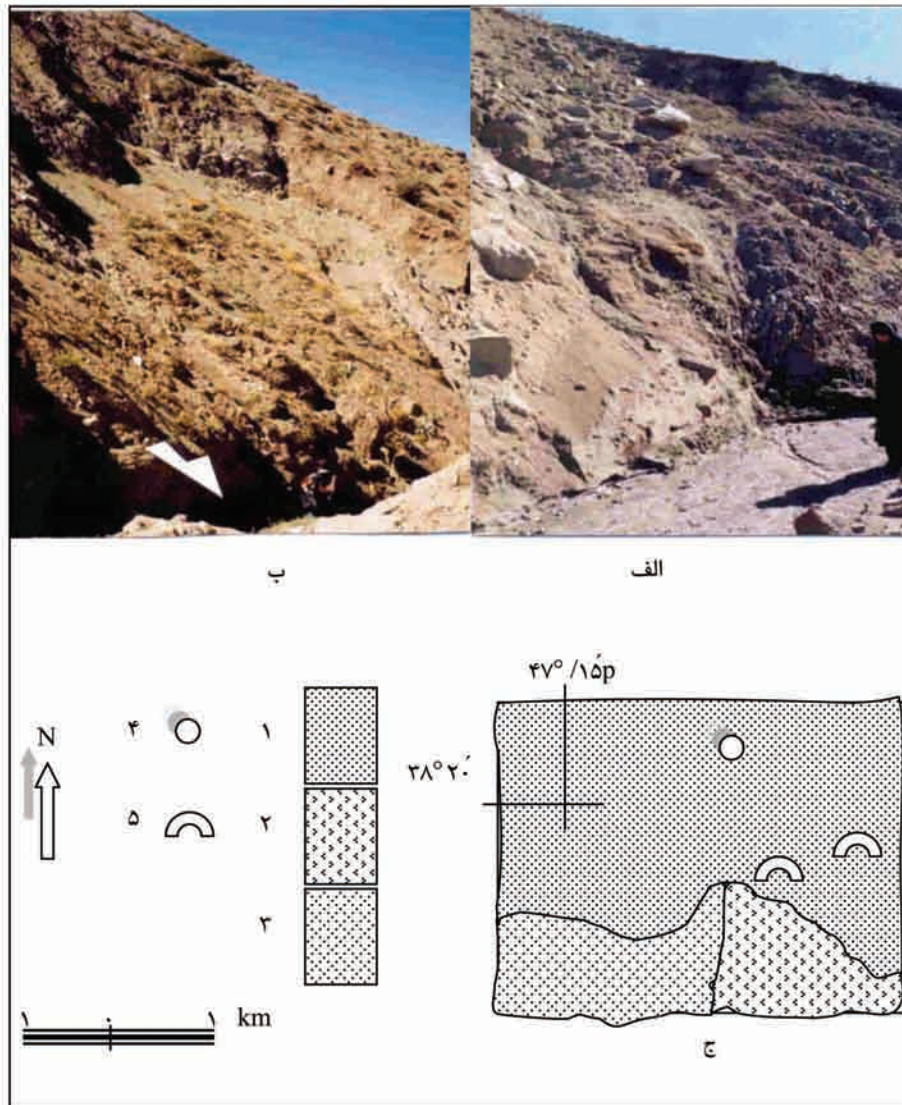
دره‌های منطقه مطالعه شده به‌عنوان گلوگاه‌های حیاتی، انواع حرکات توده‌ای را تجربه می‌کنند. در این محدوده‌ها، وجود آبرفت‌های قدیمی روی زیر ساخت آذرین، وقوع سیل‌های مهیب ناشی از بارندگی‌های ناگهانی - که گاه با آب حاصل از ذوب نیز توأم می‌شوند- دره‌های مورد نظر را به گونه‌ای شدید برای وقوع لغزش‌های دره‌ای مستعد کرده است. در دامنه‌های شمال غربی سبلان، پراکنندگی لغزش‌های بزرگ و کوچک در اطراف آبراهه‌های عمیق و نسبتاً عمیق، فرض وجود رابطه احتمالی میان تراکم زهکشی، بویژه تراکم آبراهه‌های بالاتر از رده ۲ را با وقوع لغزش‌های دره‌ای قوت می‌بخشد. با استناد به یافته‌های میدانی، می‌توان گفت که معمولاً آبراهه‌های سطحی که آبراهه‌های رده ۱ و ۲ را تشکیل می‌دهند، در وقوع لغزش‌های دره‌ای نقش مهمی ایفا نمی‌کنند (شکل ۴). این نوع آبراهه‌ها بیشتر دامنه‌ها را به وقوع لغزش‌های سطحی تحریک می‌کنند. در حوضه‌های صفر (حوضه‌های ابتدایی و

سرچشمه رودخانه‌ها) و در حوالی آبراهه‌های نسبتاً عمیق رده ۱ که اغلب حالت همگرا دارند و در مواردی نیز با مواد هوازده پوشیده شده‌اند، به هنگام وقوع بارندگیهای شدید و گاه طولانی مدت و بالا آمدن سطح آبهای زیرقشری در اثر ذوب شدن برف، احتمال وقوع لغزشها در حوالی چنین آبراهه‌هایی تشدید می‌شود. چنین لغزشهایی اغلب سطحی می‌باشند.

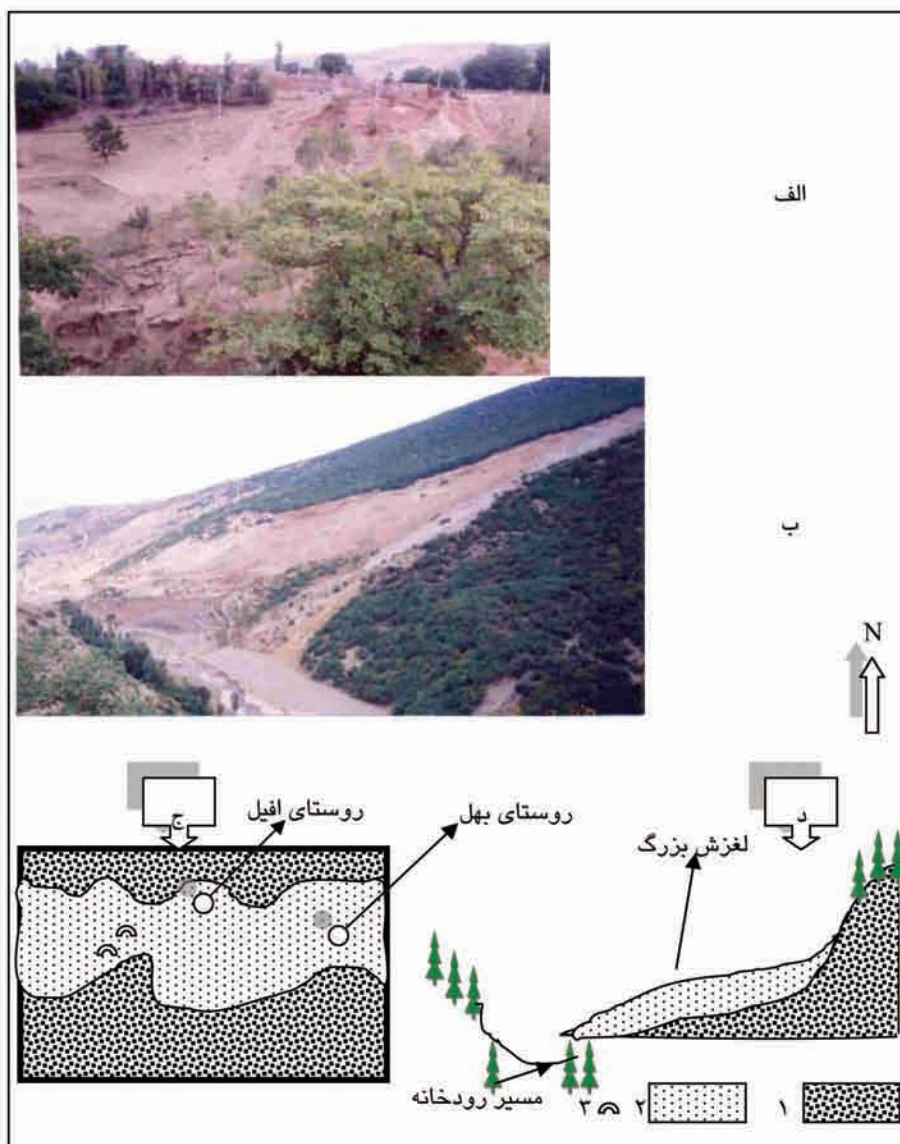

شکل ۴ تشکیل آبراهه‌های رده ۱ و از نوع سطحی روی آبرفتهای قدیمی در نزدیکی روستای زرگر و علی‌آباد (بین مشکین شهر و اهر)

در محدوده مطالعه شده جریان آبهای دائمی و یا جریان آب در ماههای پربارش سال که اغلب از توان سایشی بالایی نیز برخوردارند، در اثر خیس شدن مواد کناره‌ای و یا در اثر خالی کردن مواد پای دیواره‌ها دره‌ها، باعث بروز لغزش می‌شوند و یا برای وقوع لغزشهای بعدی، زمینه‌سازی می‌کنند (شکل ۵). در اثر وقوع چنین پدیده‌هایی، جاده‌ها و خانه‌های روستایی در معرض خطر جدی قرار می‌گیرند و خاکهای حاصلخیز سطوح شیبدار داخل دره‌ها می‌شوند (شکل ۶). ابعاد چنین لغزشهایی در آبراهه‌های نسبتاً عمیق تا حدی کم‌تر است، اما در آبراهه‌های عمیقتر، بسیار قابل ملاحظه می‌باشد.

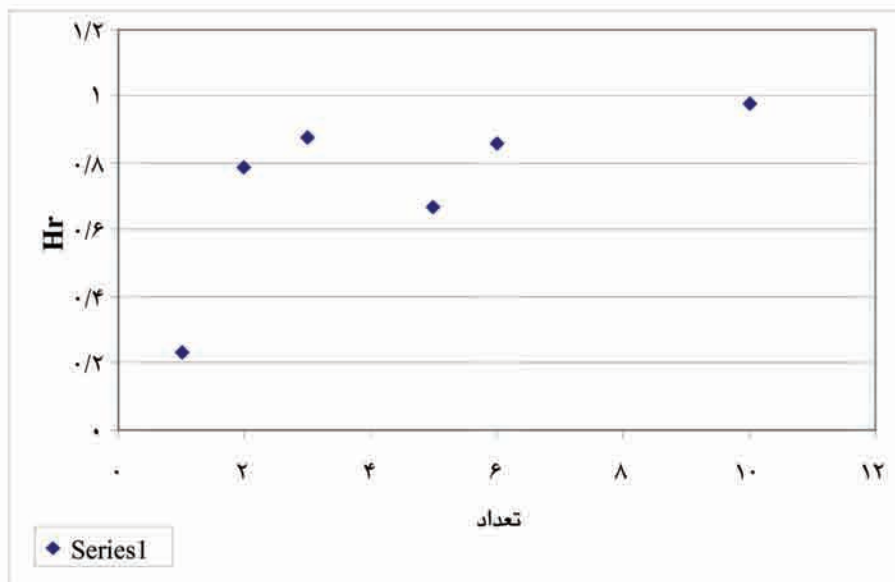

شکل ۵ الف و ب- وقوع لغزشهای دره‌ای در آبراهه‌های نوع نسبتاً عمیق؛ ج- نقشه محل وقوع لغزشها: ۱) آبرفتهای قدیمی؛ ۲) بازالت؛ ۳) گرانیت؛ ۴) محل روستای خداوردی کندی و ۵) محل وقوع لغزش.

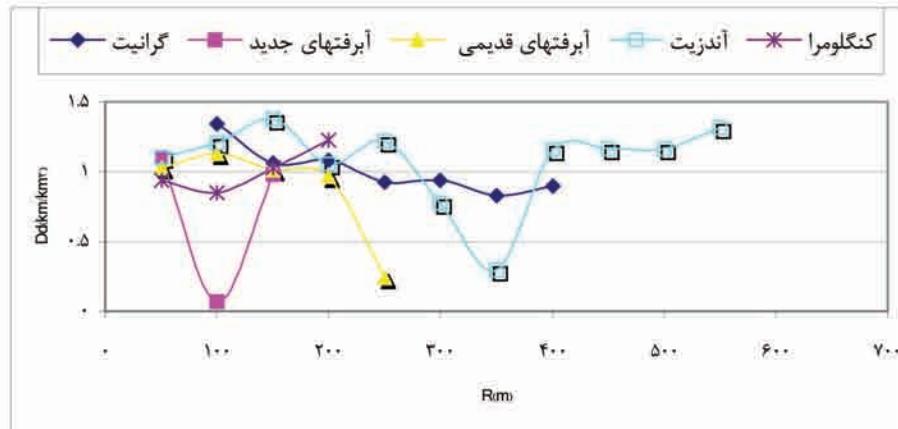

شکل ۶ الف و ب- وقوع لغزشهای دره‌ای را در بالاتر از روستای افیل و فروریزی مواد دیواره‌ای به داخل؛ ج- نقشه محل وقوع لغزش؛ د- برش عرضی از لغزش مربوط به تصویر ب؛ ۱- گرانیت؛ ۲- آبرقتهای قدیمی و ۳- محل لغزش.

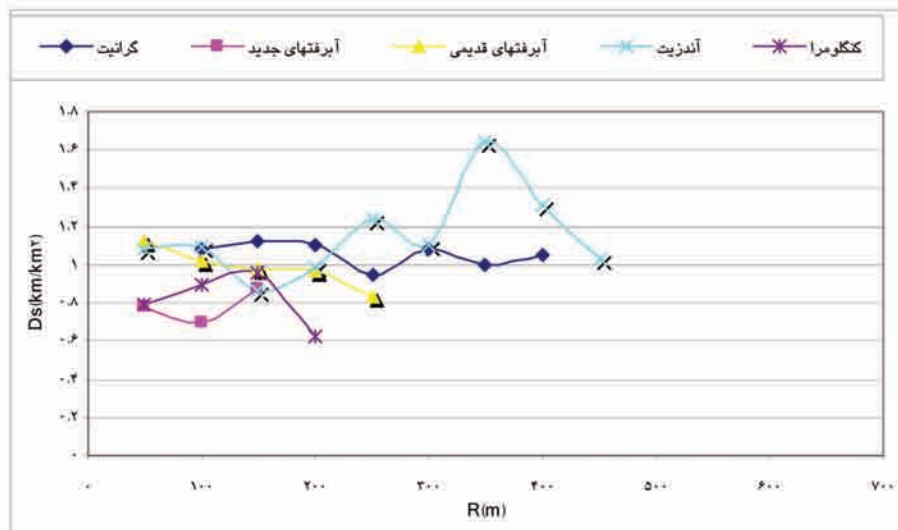
با استناد به نمودارهای ترسیمی و تحلیل‌های صورت گرفته، می‌توان گفت که رابطه میان تراکم زهکشی و اختلاف ارتفاع از یکسو، و رابطه میان لغزشهای دره‌ای و ارتفاع نسبی در دامنه‌های شمال‌غربی سبلان، مستقیم و مثبت است (شکل‌های ۷-۱۱). مفهوم چنین رابطه‌ای این است که موادسطحی بخش‌های مرتفع منطقه بویژه آبرفت‌های قدیمی و سایر سازندهای ضخیم به ایجاد برش‌های عمیق به وسیله آب‌های سطحی و در نتیجه تحریک مواد شیپها به لغزش مستعد می‌باشند. چنان که در شکل ۸ نیز ملاحظه می‌شود، میزان Dd یا آبراهه‌های عمیق با افزایش R (اختلاف ارتفاع) افزایش می‌یابد، یعنی هرچه اختلاف ارتفاع در دامنه‌ها افزایش پیدا کند، آبراهه‌ها عمیق‌تر می‌شوند و با افزایش اختلاف نسبی بر میزان و تعداد لغزشها نیز افزوده می‌شود (شکل ۷). نمونه ذکر شده در بخش‌های غربی تر منطقه مطالعه شده و روی سازندهایی که روی کنگلومراها قرار گرفته‌اند، بسیار بارزتر است. البته این روند تا ارتفاع خاصی و معمولاً تا ارتفاع ۲۵۰۰ متری ادامه پیدا می‌کند. از این ارتفاع به بعد، روند مذکور، معکوس می‌شود که دلیل این امر نیز به نوع سنگ و یا نوع سازندسطحی مربوط می‌شود. با این توضیح که در این ارتفاعات، معمولاً سنگ‌های آذرین که به فرسایش خطی مقاوم می‌باشند، گسترده شده‌اند و استعداد چندانی نیز برای وقوع لغزش ندارند.

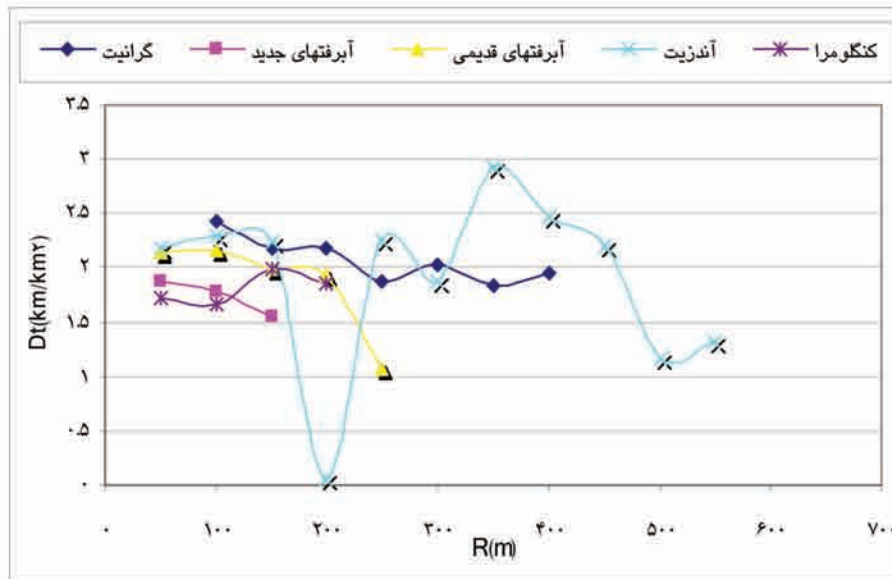
شکل ۷ رابطه نسبت ارتفاع و تعداد لغزشهای دره‌ای در دامنه‌های شمال‌غربی سبلان

شکل ۸ رابطه تراکم آبراهه‌های عمیق با اختلاف ارتفاع روی انواع لیتولوژی و سازندها در دامنه‌های شمال غربی سبلان

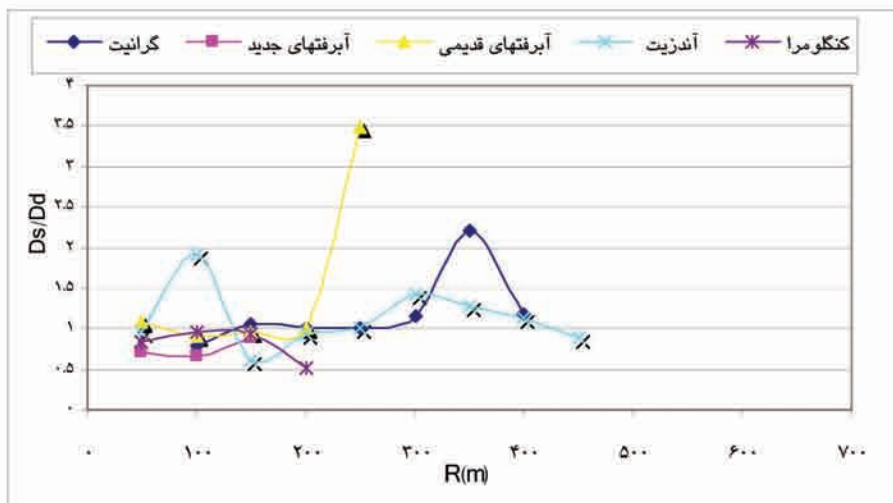

شکل ۹ رابطه تراکم آبراهه‌های سطحی با اختلاف ارتفاع روی انواع لیتولوژی و سازندها در دامنه‌های شمال غربی سبلان

شکل ۱۰ رابطه تراکم زهکشی کل با اختلاف ارتفاع روی انواع لیتولوژی و سازندها در دامنه‌های شمال‌غربی سبلان

نسبت پراکندگی آبراهه‌های نوع عمیق و همچنین کم عمق روی آندزیتها، بویژه در بخشهایی که اختلاف ارتفاع افزایش پیدا می‌کند، بیشتر می‌شود (شکل ۱۱). اما باید در نظر داشت که در بخشهای بالا دست دره‌ها، با وجود بالابودن نسبت Ds/Dd ، نمی‌توان شاهد وقوع لغزشهای عمده بود. معمولاً لغزشهای بزرگ در کناره دره‌ها، بویژه در بخشهای میانی آنها که سازندهایی سست روی سنگهای سخت زیرین قرار گرفته‌اند و اختلاف ارتفاع و ارتفاع نسبی نیز بالا است، رخ می‌دهند، نمودار مربوط به نسبت پراکندگی آبراهه‌ها (Ds/Dd) حاکی از پراکندگی نقاط در حوالی خط صفر است (شکل ۱۱). این موضوع نشان می‌دهد که نسبت پراکندگی آبراهه‌های نوع عمیق و سطحی در منطقه برابریک و یا نزدیک به یک است، یعنی نحوه پراکندگی و همچنین تعداد آنها در منطقه تقریباً برابر است.

شکل ۱۱ رابطه نسبت تراکم آبراهه‌های عمیق و سطحی با اختلاف ارتفاع روی انواع لیتولوژی و سازندها در دامنه‌های شمال غربی سیلان

در بعضی از بخشهای منطقه، افزایش اختلاف ارتفاع و تغییر در نسبت آبراهه‌ها (تغییر نسبت Ds/Dd در رابطه با افزایش اختلاف ارتفاع)، از افزایش قدرت مقاومت سنگها و گاه سازندها به فرسایش آبی حکایت می‌کند. این امر همچنین بیانگر موضوع مهم دیگری نیز است که در طول خطوط زهکشی بخصوص در آبراهه‌هایی که روی سازندهای سست تشکیل شده‌اند، بریدگی کناره آبراهه‌ها افزایش یافته و دیواره‌ها پرسیبتر می‌شوند و در نهایت زمینه برای فروریزی مواد دیواره‌ها به صورت توده‌ای به داخل دره‌ها فراهم می‌شود.

در بعضی از بخشهای منطقه که در اثر لغزشها و ریزشهای مکرر، بخشهای شیبدار شدیداً برش یافته‌اند، بخش برش لغزشها، فرصت و محل مناسبی را برای تمرکز آبهای سطحی فراهم آورده و با ایجاد آبراهه‌ها، به مرور زمان سرآنها به طرف دامنه‌ها پسروی کرده و شیب کناره دامنه‌ها و یا دیواره بستر آبراهه‌ها بشدت تغییر یافته است (برخلاف دامنه‌های بسیار مرتفع) و زمینه برای وقوع لغزشهای بزرگتر فراهم شده‌است. گاه در دره‌های عمیق منطقه، بویژه در بخشهایی که تراسهای مرتفع تشکیل شده‌اند، برش پای دیواره به وسیله آبهای جاری، باعث وقوع لغزش شده‌است.

با توجه به توضیحات ارائه شده می‌توان به‌طور کلی چنین استدلال کرد که میزان گسیختگیهای مکرری که در دامنه‌ها و دیواره دره‌ها رخ می‌دهد، تابع تغییرات نسبت Ds/Dd

و همچنین R و درموردی تابع میزان تغییر در فرسایش کناره آبراهه‌ها، در رابطه با مقاومت سازندها و سنگها به وسیله آبهای جاری است. در نتیجه و هرچه اختلاف ارتفاع و میزان گسیختگیها بیشتر می‌شود، زمینه برای وقوع لغزشهای دره‌ای مساعدتر می‌شود. میزان تراکم زهکشی روی سنگهای آندزیتی با استناد به اشکل ترسیمی، بسیار بالا است (شکل‌های ۸-۱۱). این امر از پراکنندگی سنگهای مذکور در ارتفاعات بالا و در نتیجه از زیاد بودن تعداد آبراهه‌های درجه ۱، درمقایسه با دیگر آبراهه‌ها حکایت می‌کند. با توجه به مقادیر انحراف معیارهای درج شده در جدول‌های ۱-۵، می‌توان گفت که بلندپها و گودپها درمناطق بررسی شده تا حدی یکنواخت پراکنده شده‌اند. از نظر پراکنندگی لغزشها نیز در ارتفاع مشخصی، همگونی خاصی ملاحظه می‌شود. لغزشهای دره‌ای نیز اغلب با عمیقتر شدن مسیر جریان آبها، در کنار آبراهه‌های رده ۲ و یا ۳ و روی آبرفتهای قدیمی رخ داده‌اند.

در ابتدای تحقیق درباره علل وقوع لغزشهای منطقه، این سؤال مطرح می‌شود که ویژگیهای درونی خود سازندها تا چه حد در بروز این پدیده‌ها نقش دارند و آیا خود مواد دیواره‌ای، با توجه به ویژگیهای که دارند، به هنگام دریافت آب به لغزشهای دره‌ای تحریک می‌شوند و یا این برش پای دیواره دره‌ها و قدرت آبهای تمرکز یافته است که آنها را به فروریزی به پای دیواره‌ها وادار می‌کند؟ برای پاسخ به این سؤالها، نمونه‌هایی از مواد دیواره دره‌ها برداشت و به آزمایشگاه منتقل شد. نتایج تجزیه و تحلیلها روی این نمونه‌ها نشان می‌دهد که مواد دیواره‌ای دره‌های منطقه به هنگام دریافت آب از میزان پلاستیسیت پائینی برخوردار می‌باشند (جدول ۷). همچنین بررسی این نمونه‌ها ثابت کرد که باید یک نیروی خارجی، غیر از ویژگی درونی سازندها وجود داشته باشد تا مواد دیواره‌ای را به فروریزی به داخل دره‌ها، تحریک کند.

۵- نتیجه‌گیری

با توجه به جدولها، نمودارهای ارائه شده و همچنین مشاهدات میدانی و بررسی عکسهای هوایی می‌توان به‌طور کلی چنین نتیجه‌گیری کرد که:

حدود ۹۰ درصد از لغزشهای دامنه‌های شمال غربی سبلان را لغزشهای دره‌ای تشکیل می‌دهند. گسترش زیاد آبرفتهای مذکور تا ارتفاعات بالا، قرارگرفتن آنها روی زیر ساختهای نفوذناپذیر، شیب زیاد دیواره دره‌ها و برش پایه‌ای دیواره‌ها به وسیله رودخانه‌های فصلی و

دائمی، از دلایل وقوع چنین لغزشهایی محسوب می‌شوند.

- تراکم زهکشی منطقه به عنوان یک منطقه نیمه خشک، نسبتاً کوچک است؛ یعنی ۲ کیلومتر آبراهه در هر ۲ کیلومترمربع در مقایسه با ۸-۱۳ کیلومتر در هر کیلومترمربع، در سایر نقاط جهان و اغلب با اقلیم نیمه مرطوب که بسیار مستعد به وقوع لغزشها می‌باشد (مانند کشور ژاپن).

- تأثیر لغزشهایی که اخیراً در منطقه رخ داده‌اند، در تغییر و تبدیل آبراهه‌های نوع سطحی به نوع عمیق (با توجه به کوچک بودن انحراف معیار نسبت به تراکم زهکشی مربوط)، در محدوده گسترش سنگهای آذرین کم، اما در بخش محدوده گسترش آبرفتها، بالا است.

- همبستگی بین اختلاف ارتفاع و تراکم زهکشی در منطقه خصوصاً روی سازندهای منفصل، مثبت است. این امر منجر به برشهای متعدد در دامنه‌های متشکل از مواد منفصل و تحکیم نیافته شده و با عمیق شدن بریدگیهای اولیه و تبدیل آنها به آبراهه‌های عمیق، زمینه برای وقوع لغزشهای دره‌ای فراهم شده است.

- در بعضی از بخشهای منطقه، بویژه در حوالی روستاهای خداوردی کندی و یاورکندی، شیب کناره آبراهه‌ها در اثر فرسایش آبی افزایش یافته و این امر به خندقی شدن، تشدید و تسریع فرسایش دامنه‌ها منجر شده و در نهایت زمینه مناسبی برای وقوع لغزشهای دره‌ای فراهم ساخته است.

- در روی آبرفتهای قدیمی مربوط به کواترنر و روی مواد هوازده مستقر بر کنگلوامراهای پلیستوسن، پراکندگی آبراهه‌های عمیق بیشتر از دیگر سازندهای منطقه مشاهده می‌شود. با توجه به ویژگیهای سازندهای مذکور، حضور آبراهه‌های عمیق و لغزشهای نسبتاً بزرگ روی آنها توجیه‌پذیر است.

- آبراهه‌های سطحی که در ارتفاعات و روی سنگهای گرانیت و آندزیت و روی مواد هوازده کم عمق تشکیل شده‌اند، نمی‌توانند موجب وقوع لغزش شوند. در چنین بخشهایی، عمق مواد هوازده سطحی بسیار کم بوده و اغلب روی دامنه‌ها و دیواره دره‌ها لغزشهای بسیار سطحی پدید آورده‌اند.

- ویژگیهای درونی سازندهای سطحی برای وقوع لغزشها روی شیبهای منطقه چندان مساعد نیست و باید یک عامل خارجی وجود داشته باشد تا مواد مستقر روی شیبها به داخل دره‌ها بلغزند که در منطقه مطالعه شده این وظیفه را آبهای جاری در دره‌ها به عهده گرفته‌اند.

۶- منابع

- [۱] حق شناس ا.؛ «مجموعه مقالات دومین سمینار زمین لغزه و کاهش خسارت‌های آن»؛ انتشارات مؤسسه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله، ش. ۲۶۰، ۱۳۷۶.
- [2] Bonomi T., Cavallin ; “Three-dimentional hydrological modeling application to the Alrera mudslide”; *Geomorphology*, Vol.30, 1999.
- [3] Claude J.O.; “Landslides and climatic condition in the Barcelonnette and Vars basins; *Geomorphology*, Vol.30, 1999.
- [4] Dehn M.; “Modelling future landslides activity based on general circulation models; *Geomorphology*, Vol.30, 1999.
- [5] Diez J.; “A methodological approach for the analysis of the temporal occurrence and triggering factord of landslides; *Geomorphology*, Vol.30, 1999.
- [6] Dikau R.; “The temporal stability with respect to climatic change”; *Geomorphology*, Vol.30, No.12, 1999.
- [7] Grescenti U.; “Deep seated gravitational slope deformation and large scale landslides in Italy”; *International Congress*, JAEG, Lisbon, Vol.22, 1994.
- [8] Grland G.; “Predicating from rainfall in a humid region”; *Geomorphology*, Vol.8, 1993.
- [9] Lin Z., Oguchi T.; “Drainage density, slope angle and relative basin position in Japan”; *Geomorphology*, Vol.15, 2004.
- [10] Oguchi T., “Drainage density relief in humid steep mountain with frequent slope failure”; *Earth surface processes and landform*, Vol.22, 1997.
- [11] Matsukura Y.; “The role of weathering and groundwater fluctuation in landslides movement”; *Catena*, Vol.27, 1999.

- [12] Pasuto A.; "The use of landslides units in geomorphological mapping"; *Geomorphology*, Vol.30, 1999.
- [13] Corminas J., Moya; "Reconstruting recent landslide activity in relation to rainfall in the Lobergat river"; *Geomorphology*, Vol.30, 1999.
- [14] Valvo M.; "Mass movement geologic structure and morphologic evolution of the Pizzotto slope"; *Geomorphology*, Vol.30, 1999.
- [15] Van A.T.; "A riew on some hydrological triggering system in landslides"; *Geomorphology*, Vol.30, 1999.
- [16] Brooks S.; "The significance of rainstorm variation to shallow translation hillslope failure"; *Earth surface processes and landform*, Vol.23, 1994.
- [17] Brunsdn D.; "Some geomorphological consideration for the future development of landslides models"; *Geomorphology*, Vol.30, 1999.
- [18] Anderson M.G.; *Process studies in hillslope hydrology*; John Willey and Sons LTD, 1990.
- [19] Zezere J.; "The role of conditioning and triggering factors in the occurrence of landslides"; *Geomorphology*, Vol.30, 1999.